



Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De errore Auicenn[a]e et aliorum qui dicunt omnia miracula fieri
naturaliter ca.x

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Tertius

Non divina sicut ipse fecit virtute foecissent, non fuit ergo miraculorum exhibito, sed vis exhibendi singularis in Christo. Et quoniam scimus misera quedam a Deo, a spiritibus etiam malis eque ac bonis, et a natura quod fieri posse, et cum fuit a quo potissimum fiant, semper ambiguus, consideramus miraculorum fallax esse signum, quemadmodum est color in vena et in vultu obscuritas, ut pote quae a pluribus causis puenire soleat, et a quibus pueniantur raro copertum. Hoc igit dixi non ut nostra infirmitas per quibus etiam funditus est crux, sed ne simul cum non nostris aliena confirmemur, quibus est cum nostris coeunt miraculorum. Tamen etiam Ante christum dogmatum suorum impietatem miraculis roboratur quibus quotidie ne fidem adhibeamur admoneantur, quo innuitur posse et miraculis licet non veris, sed quo ad nos veritatem presentes ferentibus astrui falsitatem.

De errore Alucennae et aliorum qui dicunt omnia miracula fieri naturaliter Ca. x.

Sed potius ex fide miraculorum, quam ex miraculo fides efficit, dicitur. n. Christus. Si habueritis fidem, sicut est granum simum apud vobis dixeritis motu hinc, transilhunc, transibit. Fuerit tamen nonnulli gloriae divinae quodammodo inuidi, naturae aut nimis addicti, inter quos est Alucenna, qui conatis sunt omnium miraculorum, etiam eorum quae in nostrum beneficium Deus ostendit, in natura rerum causas invenire. Aliunt. n. nostrae imaginationi cum fortis est. Obedire prius viris animae (ut ea est, quae digerendo nutrimento perfecta est quo saepe factum dicitur, ut nonnulli ex lepra imaginatio ne leprosi evaserint) obedire etiam imaginationi non corpus solum animae imaginati conjugatum, quod et nos coedimus, sed et materiam quoque extensem, quod negamus, nec tamen id aiunt, oibus animabus esse commune, sed quarundam esse primum singulare, quas alijs excellentiores ac diviniores putant, quales esse volunt prophetarum et herorum sensim deorum Ifigonus et Mephodorus (teste Plinio in. viii. natura his hist. libro, capite secundo) tradunt in Alphrica qualiter esse sami

D 1

Liber Tertius.

lias, quaz laudatione intereat p̄bata, areſcāt arbores, emoriātur iñſ-
fantes, ecē eiusdeꝝ ḡn̄is in L̄ribalis et Illir̄is adiūcit Iſigon⁹, q̄ viſu
quoꝝ effascinēt et interimāt, q̄s diutius intueātur iratis p̄cipue oſ-
culis, ⁊ thos pupillas binas in oculis habere, sunt (vt aiūt) hui⁹ ḡn̄is
foeminiꝝ in Scythia, Bithyę appellaꝝ. Uer h̄ec nō imagiatiōb⁹
ſz vel halitui oris pestifero, v̄l' vaporī venenoso, q̄ ex ocul' p̄deat aſcri-
bēda. ſicut accidit in his q̄ pestilētia ſunt iſfecti, eoz nanq; aię cōſtar-
v̄z in eſſe mortiferā, q̄ ⁊ in alios cōtagio ſequiſt̄ ⁊ multiplicatiōe ſuſ-
inua leſcat ⁊ ſerpat, hi nimirū qui effascinādi viſ h̄nt, nescio qđ ſimile
patiūt̄ ſibi innoxiū, alijs letifeꝝ, et ne videaſt imposſibile h̄mōi ve-
nenosos h̄uores, itra nos gigni, ſubiſciaꝝ que Plini⁹ libro vii. natu-
ralis historię capite, xv: de menſtruō mulierꝝ. ex quo humana corpora
ra cōcreantur, enarret, ſic enīz inq̄t, Nihil facile reperitur mulieruz
pfluuiio magis mōſtrificū acescūt ſuquentu muſta, ſterileſcūt tactę
fruges, moriūt̄ inſita, exurūt̄ hortoz germina, ⁊ fruct⁹ quib⁹ in
ſedere decidiūt, ſpeculoruz fulgor aspectu ipo hebetaſt, aſies ferri pre-
ſtingitur, eborisq; nitor, aluei apuz emoriūt̄, q̄s etiā ac ferrum ru-
bigo protinus corripit odorq; dirus aera, et in rabiez aguntur guſta
to eo canes, atq; inſanabili veneno morsus inſigit, ſic Plini. aiūt eti-
az medici pestilentiaꝝ non ſp cōtagio fieri, ſed humorib⁹ atq; spiriti-
bus in hoie viciatis, dix illud morbi inſanabilis gen⁹ enaſci. q̄ ſit ut
nō oia in cauſas naturales, ſed qđam etiā in demones, qđaz (hoc eſt
ea q̄ vera ſt̄) in bonos āgelos, et in Deū ſint referēda miracula.

Can fit ubiq; Chr̄iſti lex promulgata **C**a. xi.

Sed an impletuz adhuc ſit q̄ dī, In onem terraz exiuit ſon⁹
ſeorum, ſi per terram intelligas continētem non dubito, ad
impletuz. n. exiitimo, ſi vero tertę vocabuluz ad omniuz hominum
habitationez extendas, dubito, et eo maxime q̄ diebus noſtris opera
regum Hispanię multę in atlātico, in Aethiopico, in Indico oceas
no ultra etiā circulū Capricorni ⁊ torridā zonaz, vbi altera terre ha-
bitabilis poſtio collocaſt, reptē ſunt iſule, ab hominib⁹ habitate, nr̄ia